

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ.
Δαμασκηνέ,
Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Ἐντιμώτατοι Ἀρχοντες καὶ Ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν
Ἀρχῶν,
Εὐλογημένε καὶ ἀκριτικὲ λαὲ τοῦ Θεοῦ,

Με βαθεῖαν συγκίνησιν καὶ ἱερὰν κατάνυξιν ἰστάμεθα σήμερον ἐν τῇ
ἀκριτικῇ καὶ ἱστορικῇ Νέᾳ Ὁρεστιάδι, ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ πανηγύρει τοῦ
Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων καὶ ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Θεοδώρων, Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου. Ἡ σημερινὴ σύναξις δὲν ἀποτελεῖ
μόνον ἐκκλησιαστικὴν τελετὴν. Ἀποτελεῖ γεγονός ἐκκλησιολογικόν, ὅπου ὁ
χρόνος συναντᾷ τὴν αἰωνιότητα καὶ ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία φανερῶνει τὴν
καθολικὴν αὐτῆς διάστασιν.

Ἡ Νέα Ὁρεστιάδα εἶναι πόλις ἡ ὁποία ἐγεννήθη ἐκ δοκιμασίας. Ἡ
ἱστορία της εἶναι ἱστορία σταυροῦ καὶ ἀναστάσεως. Οἱ πρόγονοί σας,
ἀναγκασθέντες νὰ ἐγκαταλείψωσιν τὰς ἐστίας των, ἐβάδισαν ὡς νέος Ἰσραὴλ
διὰ τῆς ἐρήμου τοῦ πόνου. Ἄλλ' οὐκ ἔχασαν τὴν ταυτότητά των - ἔφεραν μεθ'
ἑαυτῶν τὴν πίστιν, τὴν παράδοσιν, τὸ ἦθος. Ἐφεραν τὰς ἀγίας φορητάς
εἰκόνας ὡς πνευματικὰ ἐφόδια, τὰ λειτουργικὰ βιβλία ὡς κιβωτὸν μνήμης, τὴν
γλῶσσαν ὡς φορέα ἀληθείας. Καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἐθεμελίωσαν νέαν πόλιν, ἣτις
δὲν ἐστηρίχθη μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ κυρίως ἐπὶ τῆς πίστεως.

Ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τῶν Ἀγίων Θεοδώρων ἀποτελεῖ τὸ ζῶν κέντρον
ταύτης τῆς πνευματικῆς πραγματικότητος. Ἐνταῦθα ὁ λαὸς ἐβαπτίσθη,
ἐκοινώνησε, ἐδέησε, ἐδάκρυσεν, ἠσθάνθη τὴν παρηγορίαν τοῦ Θεοῦ. Ἐνταῦθα
ἡ κοινότης ἐσφυρηλατήθη οὐ μόνον κοινωνικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησιαστικῶς.
Διότι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι θεσμὸς ἀπλῶς· εἶναι Σῶμα Χριστοῦ, κοινωνία
προσώπων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Οἱ Ἅγιοι Θεόδωροι, τοὺς ὁποίους τιμᾷ ἡ σημερινὴ ἡμέρα, δὲν ἀνήκουν
εἰς τὸ παρελθόν ὡς ἀπλὰ ἱστορικὰ πρόσωπα· ἀνήκουν εἰς τὴν ἀδιάκοπον
ζῶσαν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Τήρων καὶ ὁ Στρατηλάτης ἔστησαν
ἑαυτοὺς ἐν μέσῳ διωγμῶν καὶ ἀπειλῶν καὶ ἐμαρτύρησαν ὅτι ἡ ἀληθινὴ
ἐλευθερία δὲν ἀφαιρεῖται ὑπὸ οὐδεμιᾶς ἐξουσίας. Ἡ πίστις των ἦτο ἡ ἀσπίς
αὐτῶν, ἡ ἀγάπη των πρὸς τὸν Χριστὸν ἦτο ἡ ἀνίκητος δύναμις. Ἐδειξαν ὅτι ἡ
στρατιωτικὴ ἀνδρεία ὑπερβαίνεται ὑπὸ τῆς πνευματικῆς ἀνδρείας.

Καὶ ἐνταῦθα, εἰς τὴν ἀκριτικὴν Θράκην, ὅπου ἡ ἱστορία εἶναι βαθεῖα καὶ ἡ μνήμη ζῶσα, τὸ παράδειγμα τῶν Ἁγίων Θεοδώρων ἀνακτᾶ ἰδιαιτέραν σημασίαν. Ἡ γῆ αὕτη γνωρίζει τί σημαίνει φρουρὰ καὶ ἐγρηγόρσις· ἀλλ' ὁ φρουρὸς τῶν συνόρων ὀφείλει νὰ εἶναι καὶ φρουρὸς τῆς συνειδήσεως. Ἡ ἀληθινὴ ἀσφάλεια ἑνὸς ἔθνους ἐδράζεται εἰς τὴν πνευματικὴν του ρίζαν. Ὅπου ἡ Ὁρθοδοξία ἀναπνέει, ἐκεῖ καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ἀνθίζει.

Ἐκ τοῦ σεπτοῦ καὶ ἀποστολικοῦ Θρόνου τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου, ἐκ τῆς ἱστορικῆς καὶ μαρτυρικῆς Ἀλεξανδρείας, ἧς τὸ χῶμα ἠγίασαν οἱ ἀγῶνες τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου καὶ ἡ θεολογία τοῦ Κυρίλλου, ἤκομεν σήμερον ἡμεῖς αὐτοπροσώπως, κομίζοντες οὐχὶ ἀπλῶς εὐχάς, ἀλλὰ τὴν πατρικὴν ἡμῶν καρδίαν. Ὁ Θρόνος τοῦ Ἁγίου Μάρκου, ὁ ὁποῖος δι' αἰῶνας ἐστάθη φρυκτωρὸς Ὁρθοδοξίας καὶ κιβωτὸς ἀληθείας, γνωρίζει ἐκ πείρας τί σημαίνει ἀγών, τί σημαίνει μειονότης, τί σημαίνει ὁμολογία ἐν μέσῳ θυελλῶν. Ἐδοκίμασε διωγμούς, ἔζησε μεταβολὰς ἱστορικὰς, ἐβάστασε σταυρούς· καὶ ὅμως ἡ λαμπὰς τοῦ Εὐαγγελίου οὐδέποτε ἐσβέσθη.

Ὅπως ὑμεῖς ἐνταῦθα, εἰς τὴν ἀκριτικὴν Θράκην, φυλάσσετε ἐν πίστει καὶ ἀξιοπρεπείᾳ τὰ ἑλληνορθόδοξα σύνορα τῆς Πατρίδος, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ, ἐν τῇ ἠπείρῳ τῆς Ἀφρικῆς, ἀγωνιζόμεθα ἵνα παραμένῃ ἀναμμένη ἡ ἀκοίμητος κανδήλα τῆς Ὁρθοδοξίας, διακονοῦντες λαοὺς ποικίλων φυλῶν καὶ γλωσσῶν ἄνευ διακρίσεων, ἐξαγγέλλοντες ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ Ἐλπίς τοῦ κόσμου, ἡ Ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Θράκη καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια δὲν συνδέονται ἀπλῶς διὰ δεσμῶν συναισθηματικῶν· συνδέονται μυστηριακῶς ἐν τῇ μιᾷ μαρτυρίᾳ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνώνεται ὁ ἀκριτικὸς φρουρὸς τῶν συνόρων μετὰ τοῦ ἱεραποστόλου τῆς ἐρήμου· ἐνώνεται ἡ φωνὴ τῆς Θράκης μετὰ τῆς φωνῆς τῆς Ἀφρικῆς, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ ὡσπερ ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ἐφύτευσε τὸν σπόρον τοῦ Εὐαγγελίου ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, οὕτω καὶ σήμερον ὁ σπόρος τῆς πίστεως καλεῖται νὰ ριζώσῃ βαθέως εἰς τὰς καρδίας τῶν λαῶν. Ἡ ἀποστολὴ δὲν ἔπαυσε· ἡ μαρτυρία συνεχίζεται. Διότι ἡ Ἐκκλησία ζῆ ὅταν μαρτυρεῖ - καὶ μαρτυρεῖ ὅταν ἀγαπᾷ.

Σεβασμιώτατε Ἅγιε Διδυμοτεῖχου,

ἡ ἀρχιερατικὴ σας διακονία εἰς τὴν ἀκριτικὴν ταύτην καὶ εὐαίσθητον ἐκκλησιαστικὴν ἐπαρχίαν δὲν εἶναι ἀπλῶς διοικητικὴ ἀποστολή· εἶναι σταυρὸς εὐθύνης, ἱεραποστολὴ σιωπηλὴ καὶ διαρκῆς ἐγρηγόρσις ποιμαντικῆ.

Ἐν τόπῳ ὅπου ἡ Ἱστορία ἐγγράφει καθ' ἡμέραν τὴν παρουσίαν της, ὑμεῖς ἴστασθε ὡς ἄγρυπνος φρουρός τῆς πίστεως καὶ τῆς παραδόσεως, ὡς πατὴρ στοργικός καὶ ὡς ποιμὴν ὁ ὁποῖος «τίθησι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων».

Ἐν τῷ προσώπῳ σας τιμῶμεν τὸν Ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος ἀγρυπνεῖ ἐν προσευχῇ διὰ τὸ ποίμνιόν του, ἐνισχύει τὴν νεολαίαν ὡς ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος, παρηγορεῖ τοὺς πονεμένους, στηρίζει τὴν κοινωνίαν ἐν καιροῖς συγχύσεως καὶ καλλιεργεῖ ἐκκλησιαστικὴν συνείδησιν βαθεῖαν καὶ ὑπεύθυνον. Ἡ παρουσία σας εἶναι ἐγγύησις ἐνότητος, ἡ φωνὴ σας λόγος παρηγορίας καὶ ἡ στάσις σας μαρτυρία ἡθους ἀρχιερατικοῦ.

Ἡ μεταξύ ἡμῶν ἀδελφικὴ σχέσις δὲν ἐρείδεται μόνον εἰς προσωπικὴν ἐκτίμησιν, ἀλλ' ἐκπηγάζει ἐκ τῆς κοινῆς ἡμῶν ἀγάπης πρὸς τὴν Μίαν Ἐκκλησίαν, ἐκ τῆς κοινῆς μέριμνας διὰ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἀσαλεύτου πεποιθήσεως ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία παραμένει ἡ ψυχὴ τοῦ Γένους καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ κόσμου.

Καὶ εὐχομαι ἐκ καρδίας ὁ Κύριος τῆς Δόξης νὰ ἐνισχύῃ τὴν ἀρχιερατικὴν σας διακονίαν, χαρίζων υἰεῖαν, δύναμιν καὶ φωτισμόν, ἵνα συνεχίσητε νὰ ποιμαίνετε τὸν ἱερόν τουτον τόπον «ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ».

Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα κ. Βαρθολομαῖε,

ὁ Ναὸς οὗτος ἀναπνέει προσευχὴν, καὶ ἡ ζῶσα αὕτη πνευματικὴ κίνησις ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἀπλότητα τῆς διακονίας σας. Ὅπου ὁ λειτουργὸς εἶναι ταπεινός, ἐκεῖ ἡ χάρις ἐνεργεῖ.

Ἀγαπητὰ τέκνα, κρατήσατε ἀναμμένην τὴν λαμπάδα τῆς πίστεως. Μὴ ἐπιτρέψετε εἰς τὴν ἐπιπολαιότητα τῶν καιρῶν νὰ ἀποδυναμώσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν σας συνείδησιν. Διδάξατε εἰς τὰ τέκνα σας τὴν προσευχὴν, τὸν σεβασμόν, τὴν μνήμην. Διότι, ὅταν ἡ καρδία τοῦ λαοῦ ζῇ ἐν Χριστῷ, τότε καὶ τὸ μέλλον εἶναι ἀσφαλές.

Ἐκ τῆς ἀκριτικῆς ταύτης γῆς ἀναπέμπομεν θερμὴν δέησιν πρὸς τὸν Κύριον, ἵνα χαρίζη εἰρήνην, ἐνότητα καὶ πνευματικὴν ἀναγέννησιν εἰς τὴν Πατρίδα μας. Καὶ οἱ Ἅγιοι Θεόδωροι, ὡς ἄγρυπνοι φρουροὶ τῆς πίστεως, ἄς σκεπάζουν τὴν Νέαν Ὁρεστιάδα, τὴν Θράκην καὶ ἅπαν τὸ ἔθνος.